

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Han war ej som Soldaten stabb,
 Fast han med haren kunde springa;
 Och om han kunnat bruka klinga,
 Skul mången fruktat för des labb.

En bössan och des grymma knall.
 War lustlek för des tapra lystna,
 Han kunde ej, som knekten, tystna;
 Men mera modig när det small:

Han dref och jaga tills han dog:
 War sällan kär, men aldrig gifter.
 Det summan är af des bedrifter:
 Nu hwilar han, och det är nog.

Kundgörelser.

Fyra stycken vindar på Stodshuset, det är äfwen så många små spannemåls-hus, kunna mot hyra på längre eller kortare tid tillerkännas den, som annålar sig hos härwarande Magistrat.

Om någon wil, med en ödmjuk tjenares willekor, resa til Stockholm, han annåle sig här eller på Tryckeriet.

Hos Handelsmannen Anders Ahberg är föråb på gode Elbinger malt, och Holländska grå, samt ordinära hwita årtter, som nyligen inkommet.

Uti Herr Joh. Bergs hus, på Drottningegatan in emot wällen, kan en sal och kammare, wid in- skandande Michaelts, emot hyra tilltrådas.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 20 September 1760.

Öförgripelige tankar om Spannemåls-
 prisen, i anledning af Stenmanska
 förslaget, til 12 Daler Kopparmynt
 tunnans.

Til bättre styrka för Herr Stenmans usfatta pris på säden, wil man allra först erindra, at, under åren 1712 och til 15, såldes en tunna råg och korn här i Riket för 10, 11 och 12 Dal. Kopparmynt; hwarwid likwäl 2 små omständigheter märkas: den ena, at köpeskillingen erlades antingen i guld- eller silfvermynt, eller i kopparplåtar: den andra, at Ducaten gall hela den tiden 12, 13 til 14 Dal. Kopparmynt, Carolinen 20 styfwer, och piecen 5 öre Silfverm. Ehuru nu Sverige stod i djupa frigs- olyckor, ehuru Fin- och Umland, och således twänne betydande sädesboder, woro i fiendens händer, ehuru Pommeren och Wisnar woro antingen förderfwade, eller inkråftade, Handelen i lågerwall, och bränne- win ej förubet; såldes likwäl spannemålen til före- nämnda

nåmda pris. Ja, sedan Ducaten steg til 15 eller 18 Dal. Kopparmynt, och det öfriga myntet uphögdes, såg man ännu med förundran, huru spannemålspriset förblef nästan lika på en tid; då många gårdar utgjordes, Handlen hindrades genom kaperier, och mycken inkuartering voadde Landtmannen.

Hela denna tiden til och med 1716 rullade lifwål guldb- och silfverpengar, samt goda kopparplåtar: ja, man fick i alla Stapelstäder wärta sig til Engelska och Danska Kronor, Lyfka Riksdalrar och Gyllen, mot Swenske pengar, och et läge af 1 och en half eller 2 på hundralet. Man märkte ej heller, at Swenska silfvermyntet fördes ur landet före Görzens anstalter: icke desmindre har det nu så förswunnet, at det blifwet mer osynligt inom Sweriges gränser, än i Dansig, Lübeck, Hamburg och i Norge. Likaledes blefwo de meste kopparplåtarne för några år tillbaka landsflyktige: kan hända de små enkle flantarne göra dem allaredan sälflap; åtminstone märkes allför stor brist på silfvermyntet, både på landet och i städer, undersåtarne til mycken olågenhet i deras smärre rörelser. Det bör ej heller förtigas, at Wexel-courfen aldrig under de förra Europaiska frigen waret så hög, och waror aldrig stigit til den dyrheten, som nu för tiden, ehuru händelen i Norden waret undertiden nog inspärrad.

Wid alt detta lider lifwål Landtmannen allermest; ty stadsboen och de handlande taga altid sin skade igen. Tullar och afgifter må läggas så stora och många man wil, så får ändå Landtmannen be-

tala

tala dem, och kanske med procent igen. Låt i styfwers afgift öfwer wanligheten läggas på en wara; strax uphöjer Fabriqueuren eller Köpmannen sit försälgningspris, såg tör icke säga huru högt: och lägs i Dal. Kopparmynt högre tull på något, så säljes det kanske til 2 Dal. högre pris än förr, och så vidare. Det intgar förtärenheten.

Däremot kunde en landtbrukare i förra tiderna städja en god arbetare med 12 til 16 styfwer, och aflöna den samme med 6 eller 8 Daler om året; en Piga staddes med 6 til 8 styfwer, och löntes med 3 til 4 Dal. Silfvermynt. En dagakarl arberade för 4 eller 5 styfwer och födan. Järn hade landtmannen för 10 til 12, högst 14 Dal. Steppundet: en tunna salt för 4 eller 5 Dal. Silfvermynt: en sjerding antingen strömming eller sill för 1 Dal. eller så wid lag: Handwerks- och Köpmanna-waror för 3 gångor bättre pris än nu; ja selswa knekthållet war mycket drägeligare midt i den folkbristen. Rättegångar och utsökningar woro billigare til kostnaden; med et ord, alla utgifter lindrigare, och egenlyttan måtteligare. Men huru står nu til? En dräng, eller ärlig god arbetare, städjes med 3 til 4 Daler, och lönes med 20, 24 til 30 Dal. Silfvermynt, at förtiga medföljande kronostatter, för och andra små persedlar. En Piga städjes med 1 Dal. 16 öre Silfvermynt, eller en plåt, och lönes med 10, 12 och somligstädes med 16 Dal. Silfvermynt. En dagakarl åtnöjes ej med 8, 10 eller 12 öre Silfverm. utom maten. Här gäller intet prut, utan antingen betala, eller arbeta selt: ingen röpe

på Tjenstehjens-ordningen. Järnet kostar nu öfwer 32 Dal. Fjerpundet, ehuru järngrufworna tilltaget. Saltet 10 Daler, strömming och sill 4 till 5 Daler hjerdingen, med all wår wälsignelse; kläder och köpmanna-waror betalas öfwermåttan dyrare, fastän de flesta Fabriquer med almånherens oförlikneliga kostnad understödjas. Nättegångar och utfökningar äro nu så dyrkade med stämplat papper och utlöshningar, at en landtman behöfwer öf tänka på sportler.

Herr Stenman bör således jämna alt, hwad i sednare tider blifwer sjämt, innan han påstår, at Spannemålen må nu, som i forna tider säljas till 4 Dal. Silfverm. tunnan. Mera en annan gång.

Min Herre,

Jag har kommet at erfara en nästan oförmärkt sjukdom, at man wäl wårdat sig om kyrkor och deras gods, men ej särdeles om Scholarne. Man wördar Presten i almånhet, såsom läresar, och ursäktar des fel, ty man bör göra, som han prädikar, men ej som han lesar. En wätsinnig Prest är hellskrifwen till allas högagtning; men den stenhellige sätter sig lätt i wördnad hos dumheten, om han wet med iswer bestraffa de fel, han hells icke har tar, och för öfrigt ickläda sig en upsyn, som skal betynda förräffelighet. Man har altså exempel, at Scholars egendom råkat at wansbödas just där, man waret rätt nitisk om kyrkans frud och dylikt. Och jag har, under min sorgfälliga tid om ätkomst till historiska

historiska kunder, rörande min landsort, waret nog lyckelig at upleta en wacker hopy, som torde tjena en del Scholartill förmån; men som min hufwudassigt icke är stäld på de westre Sweriges Provincier, eller deras uplysning, och jag kommet öfwer et par handlingar angående Marstrand, så tänker jag dem gerna ifrån mig, såsom tör hända för den orten mer brukbare, än för mig, hwarföre jag öf kunde önska dem et rum i min Herres Magasin, doch med något förbehåll utaf sådant, ehuru litet, tillbaka, som rörer Norländerne, särdeles deras Kyrko-historia. Se här et document, med underskrift af Sal. Hans Excellence och Hältmarskalken, samt General-Gouverneuren von Ascheberg:

Såsom Hans Kongl. Majest. allernådigtst muntligen resolverat, det Marstrands Stads-Schola skal fullkomligen till godo åtnjuta den Konungs-tionde, som för detta Scholan allernådigtst waret förlånt och benådad med, i Consideration till Ungdomens förköstring och Skole-betsjernerne subsistantie: Hödensful besalles wederbörande Kronones Befalningsmän, samt andre detta angå kan, at de låta samma Kongl. Majestets allernådigtst förlånte Tionde Marstrands Schola wärkeligen och obehindrat bekomma låta, begynnandes för detta innewarande år, och sedan framgent, in till widare ordre. Götheborg, den 9 Augusti Anno 1680.

Kürtger von Ascheberg,

Den andra handlingen af samma år innehåller det samma, men utsätter tillika tionden at bestå af

trenne Pastorater, Torsby, Solberg och Tjörn, samt gifwer tillkänna, at Scholan hafte denna inkomst i gamla tider. Färväl! Jag leswe m. m.

Min Herres ic,

Witheid, den 26 Aug. 1760.

A. L. B.

Tänkar om de Oddas upståndelse.

Historien om Nainske Ynglingens upväckelse, som förklarar i morgon, gifwer mig rättighet, at tala om den, som wäntar oss allesamman; Sadu- cæer och Tritänkare ej undantagne. Med et och samma arbete lemnar jag et litet prof af den store Mosheims ojämsförliga anwifning i sin Theol. Dogmat. utgifwen af des måg, Herr Professor Windheim, år 1758.

Den nye Kyrkolätaren fäster sin upmärksamhet I. På selswa Uppväckelsen, en dräpelig gerning, och aldeles et Gudawerk, hwarmed en död kropp återfallas til lifwet. Denna Himla-gerning är, äfwen som andra Guds omedelbara verk, i samma ögnablick börjad och fulländad, fölgageltigen ganska enfatt, och kan endast i våra begrepp stijas, och lifasom klysas i delar. Men ha wi lof at tänka på människo-wis om et underwerk? eller så wi föreställa oss en Prophet, som efter hand åstadkommer dylik ändring här i werlden? Han borde då wara först omtänkt, at så tillsamman alla de skingrade particlar, som utgjort, och stola åter utgöra människo-kroppar: til hwilken ände en helig

Helig kundskap fodras. Ty huru wil han samla tilhopa något, med mindre han wet hwar det finnes? Jag talar här kanske på människo-wis äfwen om Propheten. Det andra göromålet blef, at af alla dessa små particlar tilskapa selswe kroppen. Man finge då se, som Hesechiel säger, huru benen rödde sig, och kommo åter tilhopa hwart och et til sit ben: Och si, där wäxte senor och lött uppå, och han öfwerdrog dem med hud; men där war ännu ingen ande uti dem. Läs 37 Cap. 7, 8, v. Det tredje arbetet wore därför selswa lifwets återstälning; at man kunde lägga til, hwad i 10 versen står: Då kom ande uti dem, och de wordo lefwandes igen, och reste sig up på sina fötter. Men så wida det förgängeliga skal icke ärfwa oförgänglighet, 1 Cor. 15: 50, så komma wäl i den stora upståndelsen icke de kroppar fram, som wi nu drages med, så wida man anser deras stik och egen- skaper, utan nye och förklarade, hwarom man icke så synnerligen mycket wet at språka. Imedler- tid blef sjerde anstalten wid en dylik upväckelse, at utrusta kroppen med nya förmåner, och fria honom ifrån forne, utan twifwel retande och syndiga, egen- skaper. Detta blifwer åtminstone de utwaldas lof. Ändteligen måste och själen förenas med kroppen, och således hemtas ifrån sit ställe; hwarmed hela begrepet utstakas, som en dödelig äger om up- väckelsen. För at sätta selswa underverket, och sista stora högtideligheten, i sit tilbörliga ljus, på- minnes billigt, huru det är icke en död, eller en

Yngling i Nain, utan en hår af kanste 100000 millioner, som skal framdeles uti et och samma ögnablick upväckas. Iwerdflige wise, hwad synes er om upståndelsen? Jag frågar, i synnerhet er,

2. Om upväckelsen är möjlig? At samla tilhopa alla de murfnade ben och knöror, alla de människo-as, som blifwet til svartmylla, alla de jord- och watten-particlar, som dunstat up i luften, alla de föttrådar, som blifwet af fiskar, foglar och djur sönderslitne, och förwandlade til söda, ja spridda i flere magar; samt af hela den massan inom et ögnablick upstilla och utmönstra, hwad hwar människa fallar för sig, och därpå i lika hastighet göra lewande och förklarade kroppar, lika de före til lineament: r, fast olika til wighet och qwicka egensta e; och ändteligen förena dem allesamman med sina själar, hemtade från himmel och helswete: se, detta är et underwerk, hwilket ingen dödelig be- greper, än mindre utreder; et underwerk, hwilket därför ej blifwer någon omögelighet, så wida det ej finnes fridande med den Allwises insigt, och den Allsmågtiges förmåga.

Wäre kropp-uplossare, och försarne Chymister, intyga om omögeligheten, at något kan naturligen göras til intet. När nu wäre kroppar ej blifwa til intet, utan stigras allenast igenom förgångelsen, så kommer ju deras upståndelse an på den Högstes wilja, kundskap och magt. Ingen, som tror uppenbarelsen, nekvar det första, sedan Kristus stoppat munden til på Saducæer; ingen förnuftig twiflar, at ju Gud wet alla jordklimpars öden, samt har

magt

magt at samla dem tilhopa, och gifwa dem lif igen.

Men jag hörer et inkast af twiflare; de människlige kroppar, säga de, förändras dageligen: den hyddan, som jag bär i dag, har jag aflagt i morgon, och lefwer ändå. Hwilket af desse kroppar skal jag återfå i Upståndelsen? Det går icke an, at swara: i de dödas upståndelse gifwes ingen man eller qwinna des egen och forna lekamen. Ty de få den samme werkeligen. Men wäre helsöfjare, och lekamligen wise, stilla mellan den mer och mindre ombytelige, det är den ytre och inre kroppen. Hwar och en döblig har i hela sin lefnad samma ben och samme stomme til kropp, at jag så må säga. Låt denne stå up, klådas med hud, och få lif. Är häremot något at påminna? Stadna, människowisdom, jag menar, du galna och ofulkomliga wisdom: stadna, säger jag, och erkän dit intet. Ja, tag härpå anledning, o människa! at helre fånga de förnuft i saker, som du icke genomser. Lär en gång, at höra och tro, när den Allrahögste talar.*

3. Må kropparne, som upväckas, blifwa et mål för wäre tankar. Frågar du, hwilka som upväckas? så swarar jag: alla människor, afwen de ogudagtige. Kristus säger det wisseligen förut, Joh. 5: 29. Paulus talar tydliggen, Daniel

uppenbarligen. Läser Act. 24: 15. Dan. 12: 2. Med

P p 5

alt

* Jag får härvid påminna, at Mosheim ej wågat tänka på upståndelsen, med mindre den waret grundad i Skriften, ehuru en Schubert har så skarpa ögon, at se dit utan synglas.

alt detta wådja lifwål 2 Sociner, med sit högdragna sällskap, til några Språk i Nya Testamenter; af hwilka wil slutas, at de trogne allena skulle upstå. Men på dylika ställen tages ordet upståndelse i sin trångare bemärkelse, eller för selswa insigtningen i Himlariket.

Om de upwåkta kroppars art, är onödigt, at inlåta sig i höga gisningar. Det är ostridigt, at de nya klarheter blifwa Christi förklarade lekamen någorlunda lika, Phil. 3: 21; men som wi icke se in uti alla des egenheter: så är owist, om wåre kroppar så just alla de förmåner, som tilläggas Försten af de upståndne; owist, om de kunna tränga sig genom dörrar, wara ömsom synlige och osynlige, m. m.

Däremot kan en oförlitnelig lättbet och glans, efter all liknelse tilläggas de förklarade kroppar. Detta säger förnustet: Tyngd är en egenhet, som hörer til denna werlden, och des kroppar, men kan altför wål uphåfwas. Blifwer tyngden wåre kroppar betagen; så ser ingen utdunstning: ingen matthet får då rum, ingen törst, ingen hunger, inga krämpor, ingen retelse. Widare, då tyngden är borta, uphöres andedragten (men förklara mig det lifwet), lufthålen dras tillsamman, kroppen blir fast, och tjenlig til glans. At dylika kroppar äga all mighet och lättbet, ja kunna med samma möda swinga sig up, som neder, förstås utan påminnelse. Och således kunna de upståndne klarheter göra Frelsaren sällskap i Hyn, 1 Thess. 4: 17. Samma får ej sägas om de oförgångeligen uflas hop, hwilkas nya

nya egenheter tjena twiswelsutan til blygd eller olöf salighet. Men ho kan utreda hemligheten i upståndelsen? Männisfjor! ägen i del uti den första upståndelsen, så kunnen i med förtröstan afbida närmare kundskap om den andra. Där uphöra edra omwårtingar, där uplöses knuten af det timmeliga sorgespelet.

K. . .

Swad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Gotheborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 17 Septemb.

London	-	-	67	-	-	Dal. Rmt.
Amsterdam	-	-	63	-	-	M.f. Rmt.

Ankomne äro Skepparne Anders Dahlberg ifrån Randers med barlast, Hans Sager ifrån Hull med mursten, och Wilhelm von Spiren ifrån Lissabon med salt.

Utgångne äro Skepparne Johan Christopher Mann, Peter L. Nhsberg, Jan Unnes och Nils Andersson til Hamburg med sill, Nils Hög til Cadix med järn och träwaror, Robert Tod och Robert Fornter til Islesman, David Inglis til Scotland med järn och bräder.

Bel

Helsingör. Den 1 Septemb. afgingo Skeyparne Matthias Mollerström ifrån Nstads til Gøtcheborg med salt, Hindric Gerbens ifrån Stockholm til Halland med tjära, Matthew Burn, Thomas Robinson och Robbert Melbrun ifrån Stockholm til London med järn. Den 2. Johan Wikström ifrån Stockholm til Livorno med järn, Gudmund Köler ifrån Söderköping til Marstrand med tunnor. Den 3. Lars Arfwedson ifrån Gøtcheborg til Ussabon med sill, Lars Nilsson och Jonas Petersson Kier ifrån Marstrand til Stockholm med sill, Israël Aspelund ifrån Gøtcheborg til Calmar med barlast. Den 8. Henry Wasie ifrån Stockholm til Hull med järn, Jonas Sjöberg ifrån Stockholm til Livorno med tjära, Joh. F. Fink ifrån Köpenhamn til Gøtcheborg med barlast. Den 9. Gabriel Berg ifrån Westermil, och G. Wilsch. Wendt ifrån Calmar til Gøtcheborg med tunnor, Nils Classon ifrån Ubo til Livorno med bräder, Joh. J. Fischer ifrån London til Stockholm med styckgods. Den 10. Stephan Djur ifrån Köpenhamn til Uddewalla med barlast, Anders Börjeson ifrån Wisby til Gøtcheborg med kalk. Den 11. Anton Jungman ifrån Strassund til Bergen med malt, Nils Stenman och Carl Spann ifrån Stockholm til Gøtcheborg med salt, Oluf Arelsson och Magnus Sjöberg ifrån Carlshamn, Peter Niding ifrån Carlscrona til Marstrand, Matth. Gall ifrån Calmar, Magnus Gjörling ifrån Nyköping, Jacob Reimer ifrån Carlscrona, och Hans Pihlström ifrån Nstads til Gøtcheborg, alle med tunnor, Hans H. Lund ifrån

ifrån Petersburg til Gøtcheborg med hamp, Johan Radelef ifrån Calmar til Bremen med tjära, P. A. Todt, And. Kender, Nils G. Fiskulator och Joh. Zachari ifrån Stockholm til Amsterdam med tjära, Rob. Fox, Thom. Herbert, Jon Dixon och Jon Dutschman ifrån Stockholm til England med järn, Peter Sjöberg ifrån Stockholm til Marstrand, och Peter N. Svömbeck ifrån Norköping til Amsterdam med järn. Den 12. Alexander Thomson til England, Jonas Lindberg til London, och Jan Gerris til Rotterdam ifrån Stockholm med tjära, Anders S. Knabe til Medelhafwet, och Sverfel Norström til Marstrand ifrån Stockholm med järn och salt, Anders Swensson och Alexander Thomson ifrån Calmar, Oluf Bengtson ifrån Wisby, och Hans Pohlman ifrån Riga, alle til Gøtcheborg med salt, tunnor, kalk och hamp, Jöns Wide ifrån Riga til Warberg med lin, Hans Johnson ifrån Åhus til Uddewalla med tunnor. Den 13. Swen Styf ifrån Havre de Grace, Gottfrid Witt och Henry Doussand ifrån London til Stockholm med styckgods och barlast, Per Gadd ifrån Nstads, Per Styf och Anders Andersson ifrån Calmar til Gøtcheborg med salt, Elias Umenius ifrån Louisa til Cadix med bräder, Johan Rogren ifrån Gessle til Amsterdam med järn, Peter Wikström ifrån Carlshamn til Uddewalla med tunnor. Den 14. Anders Berg och Daniel Lindqvist ifrån Stockholm til Bristol och Portugal med järn, Christian Gerris ifrån Calmar, Peter Keenström, Axel Grönning och Joris van Aspern ifrån Carlscrona til Gøtcheborg

borg med tunnor, Clas Weibelin ifrån Wisby til Marstrand med salt, Jochim Smith ifrån Stockholm til Amsterdam med järn, Christian Busche ifrån Stockholm til London med tjära.

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 11 til den 4 dennes 4 Goss- och 5 Flickobarn: Wigde Sjömannen Peter Nilson och Pigan Cöcilia Jönsdotter, Stads-Soldaten Nils Ahlberg och Enkan Catharina Carlsdotter: Döde Timmermannen Lars Olufsön, 1 Gossbarn druknat, och 1 Flickobarn af feber-gåde ur werlden.

I Tyska Församlingen födde 1 barn.

I Kronhus-Församlingen födde 1 barn: Döde Soldaten af N. och W. Regemente, Anders Rudman, 50 år gammal, af maghsuka.

Rundgörelser.

Hos Herr Magister Herman Möller i Skara finnes til köps en Naturalie-samling, uti lådor inlagd, efter Wälbörne Herr Arch. och Nidd. C. Linnaei System, som består utaf 328 sp. frö, 950 sp. örter, 50 sp. uppstoppade foglar, 287 st. snäckor, musflor och coraller, 650 sp. insecter och 658 sp. stenar, näml. af första classen 235, af andra cl. 202, af tredje cl. 162, och 59 st. petrificater. Utom dessa naturalier kan jämwäl bekommas 74 myntsorter och en wapenbok, som innehåller inländska Kongel. 32, utländska 17, Collegiers, Hofrätters, Academiers och andra Societeters sigiller 61, Consistorii sigiller 16, adeliga wapen 951, tullsigiller 24, Ståders sigiller

sigiller 33, Häraders sigiller 9, Päst-sigiller 43, portraiter, deviser och walspråk, m. m. 130, och pribata petser 600 st. Den som denna samling åstundar kan med ägaren correspondera, och om priset m. m. få närmare underrättelse.

Til instundande Michaelis, eller ock til näste Wår, åstundas i tjänst en Måstare, at inwänta trägårdar: den som härtil finner sig hågad, kan antingen erhålla ren lön, eller et torp och en liten trägård, at bruka för egen räkning. Omständeligare underrättelse fås af Cancelli-Wagtmästaren Motander.

Samme dag, som Skeppet Fridrie Adolph hemkom från Ostindien, blefwo följande persedlar af orät ägare borttagne: nämligen et silfwerbeslaget rör, med 4 eller 5 obeslagne, någre laquerade och olaquerade bambo-käppar, 2 långa laquerade och ostenliga til pistesfast, en lång och hwit bambo-käpp med råta leder wid tjotre ändan, 2 thekittlar af mesing, en thekänna af ten, jämte gardiner til en säng. Eho som lemnar någon uplysning om förenämde meubler, har hederlig wedergållning at förwänta.

En af wåre Medborgare har inom kort tid förlorat 2 kappor: den ena genom lån (hon war ljuebrun, och på Ängelske moden); den andra genom rein förgärehet, och denna war blå. Om någon så wil, som bör, återställa det förlorade godset, så känner jag rätt ägaren.

Hos Herr Christian Arfwidsson finnes Skofte, eller så kallat Lüneburger-salt, uti större och mindre partier, som kan emöt 9 Daler Silfwermynt tunnan

nan, efter erhållen anvisning, afhentas uti des
hamn i masthugget.

Utkåledes finnes Wineburger-salt hos Herr Carl
Didric Swenson.

På Frelse-hemmanet Krokslätt, och Mologården,
en fjerdingväg ifrån Staden, äro 2 brune wagns-
hästar til salu: de försäkras at wara utan fel, star-
ke och wäl fodrade, äfwen bära Dragon-målet. Om
priset kan ägaren höras.

Rättelser.

N:o 36, sidan 562, r. 22, står resa, läs resta:
på samma sida, r. 28, står i stånd, och bör läsas
utom stånd; äfwen bör man läsa gäster för gossar,
s. 563, r. 1. Desutan märkes, at ej allena Her-
rar Frimurarne på Skeppet Fred. Adolph, utan
hela Besättningen sammankuter de i N:o 36 om-
förmålte, och nya barnhuset härstädes tillslagne 650
Daler Sällsvernmynt; hwarföre jag och glömt at
tacka. Möjligt, at jag och i N:o 37 giswet, på
god tro, Hr. Szwerske-Lieutenanten Boye 1000 plåtar
förmuyket; men då måste jag hört illa. Smedler-
tid tillkommer wår frukostige Taleman, Herr Re-
gistratör Wallenstråle, all heder och berömmelse, så
för hellska Tale, som för den owantliga Usus. För-
modligen är ej mindre det almännas, än Klubb-
bens, önskan, at flere tåktes följa et så upmuntran-
de och patriotiskt efterdöme.

Götheborgska

Magasinet.

Lördagen, den 27 September 1760.

Solons, en af de sju Wises, Reswerne*.

Solon, en af de sju wise Mästare, som pryde
den Gräkiska lärda werlden, war född i Sa-
lamina, och hade til fader Excectidas. Ifrån
barna-åren framlyste hos honom et ogement snille,
som igenom tidig skötsel af wittre män, bragtes til
den högd, at de lärde i östra länderna, ja hela sta-
ter, bitida fäste på det samma en wärdig upmärk-
samhet. Athen war den ort, där han först satte
sig i det almännas förtroende, at lagarnas förbä-
tring blef honom updragen. Hans drift och Sic-
kelsghet swarade äfwen så emot de Atheniensers för-
modan, at de, efter hand, sågo sina stadgar, en-
lige naturens ljust och en sund stats-klofhet, fäm-
lade, och äfwen nya lagar uppgifne, som blewo
faststälte, och til efterlesnad kundgjorde, hwaribland
det war en, at ingen skulle få utfatta penningar
på

Q q

* Detta är nyligen inlemnadt af Herr Hof-Secretera-
ren Balthinson.